

Ой на горі вогонь горить

Українська балада

Ой на горі вогонь горить,
А в долині козак лежить,
Порубаний, постріляний.
Китайкою покриваний.
Накрив очі осокою,
А ніженьки китайкою.
А ніженьки китайкою,
А рученьки нагайкою.
Що в головах ворон кричє,
А в ніженьках коник плаче.
“Ой коню мій вороненький.
Товаришу мій вірненький!
Не плач, коню, надо мною.
Не бий землі під собою.
Біжи, коню, дорогою,
Степовою широкою.
Та прибіжиш під батьків двір,
Та вдаришся об частокіл.
Як прибіжиш під ворота,
Стукни-грюкни коло плота.
Вийде сестра — розгнуздає.
Вийде мати — розпитає:
— Ой коню мій вороненький,
А де ж мій син молоденький?
— Не плач, мати, не журися.
Та вже ж твій син оженився.
Та взяв собі паняночку,
В чистім полі земляночку”.